Ч. 129. Субота 24 (11) червня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Становище Чехів супротив правительства. — Положене на Угорщині. — Події в Росиї).

Чеські Narodni Listy помістили статю під заг.: „Погляди президиї ческого клюбу“, обговорюючу бесіду п. Президента міністрів бар. Ґавча на оногдашнім засіданю палати. В тій статі каже ся: Треба тут ствердити, що бар. Ґавч з мрачної непевности свого попередника дра Кербера прийшов вкінци на поле правдивого погляду, хоч доси не удало ся єму найти певного рішеня. Ческий клюб приймив до відомости заяву правительства і в поведеню на будучність примінить ся до него, коли лише правительство переведе то, що обіцяло. Коли вже нема надії, аби заходи правительства щодо управильнення язикової справи увінчали ся сейчас успіхом, хоч правительство обіцює, що внесе в тій справі дотичні предложеня чи в раді державній чи в соймах ческої корони, як би то повинно бути, то супротив того всього нинішна заява правительства не заповідає на жаль ніякої полекши від ярма німецкого язика в урядах і в наслідок того в нашій суспільности не викличе того вдоволеня і радости, які наповнюють серця народу пересьвідченого о побіді своєї доброї справи. Мусимо вести борбу дальше і не вільно нам ні на крок уступити з боєвого ряду, в котрім ми вчера були.

В Будапешті відбула ся вчера чотирогодинна рада міністрів під проводом бар. Феєрварі'ого. Раджено над переговорами о торговельних договорах і над справою квотовою. Квоту установить король в давнійшій висоті, а над торговельними договорами будуть вести ся наради дальше. Нині виїхав бар. Феєрварі до Відня, а звідтам удасть ся просто до Еруку над Литавою, де тепер перебуває Цісар і там на авдиєнциї здасть справу з загального положеня на Угорщині. Вотум недовіря, яке сойм ухвалив новому правительству, не змінить єго проґрами. — З Будапешту доносять, що в середу підчас послідного засіданя сойму ціла угорска столиця була незвичайно оживлена. Можна сказати, що в засіданю брало участь ціле місто. Видано карт вступу кільканайцять разів більше, як можуть поміститн ґалериї, так що всї коридори і сходи були переповнені. Перед парляментом стояли тисячні товпи народу. Виходячих послів сполученої опозиции витано оплесками.

З ріжних сторін Росиї доносять про безнастанні розрухи. І так в Лодзи, як звідтам телєґрафують, прийшло вчера до великої демонстрациї, в котрій взяло участь около 70.000 людий. Товпи обносили 25 червоних прапорів і перетягали улицями міста. В ріжних місцях виголошувано революцийні бесіди. Войска спершу не було; пізнійше коли виступило, а демонстранти не хотіли розійти ся, войско ужило оружия. Від куль погибло 18 осіб, а около 100 єсть ранених. — З Кавказу знов приносять російскі часописи вість, що в окрузі шаруханьскім, ериваньскої ґубернії вибухла ворохобня. Ворохобники в силї кільканайцятьох тисячів людий знищили чотири вірменьскі села. Коли відтак напали на укріплену місцевість Уляпорашан, стрітили ся з опором войска, котре їх відперло, положивши трупом 100 людий. В другій місцевости Пулюлян ворохобники окружили відділ войска і держали єго в облозі три дни, доки аж не наспіли підкріпленя. Войско ударило тоді на ворохобників і відперло їх з великими стратами. Відтак в ночи козаки напали ще раз на ворохобників, розбили їх і взяли 870 людий в полон. Забрано також чорну хоругов, на котрій була вималювана рука пророка. В таборі ворохобників найдено відозви писані по татарски і взиваючі до спільної борби всїх магомедан.

З поля війни доносять урядово з Токіо, що там ведуть ся безнастанні борби між передними сторожами. Дня 19 с. м. Японцї обсадили місцевість Ліянвачен, не стрітивши опо-

РІЧ ІНТЕРЕСУ.

(З анґлїйского — **Р. Барра**).

(Конець).

— Слухайте, молодий чоловіче — відозвав ся до мене Американець — я називаю ся Джеред Гавкінс з Банґоре, Сполучені Державй. — Затямите собі? Скажете їй? Даю панні Брідж єї щастє, єї будучність. Уважайте: Я винайшов батерию, що два рази тривкійша як дотеперішна, до того она о дві третини лекша і така дешева, що треба лиш дивувати ся, чому я єї так за дармо дарую. Поможіть же менї увести у себе ті батериї, а ваші старі, що могли би при своїм тягарі потягнути навіть душу сьвятого до пекла, закинути. Они й так не більше варті, як вязка сухої соломи. Скажете то панні Брідж?

— Спробую їй то витолкувати, о скілько то можливе в нашій простій анґлійскій мові.

Джеред Гавкінс розсьміяв ся.

— Тут маєте мою адресу. Я кождої хвилї готовий, панна Брідж зробить сьвітлий інтерес, але справа дуже важна. Сказавши між нами, моя кишенева батерия вичерпана і потребує нового набою. Колиб я мав досить гроший, то винаймив би склеп напротив вас і ви не продали би ні одної батериї до судного дня.

І немов би побачив свого найлїпшого приятеля на улици, вибіг і лишив мене в склепі. Екворд пінив ся з лютости, але я дуже скоро остудив єго, бо причував, що минули мої злі часи і коли він крикнув:

— Молодий вітрогоне! Я вас научу, хто тут старший! — відповів я єму:

— Я лиш знаю, хто дуже скоро не буде старший, коли набере трохи розуму. Пане Екворд, я розумію, що ви жалуєте того дня, коли допустили мене до панни Брідж; не хочете зробити другої такої похибки і тому стаєсте між нею і Гавкінсом. Панна Брідж буде незвичайно тїшити ся, коли о тім довідає ся. Не кажу вам цїлком: будьте розумні, бо того ви не можете; кажу лиш: старайте ся бути на стілько розумними, на скілько можете, а я попрошу Американця, аби не жалував ся на вас.

Нагода поговорити з панною Брідж о батериї Американця була для мене дуже пожадана. Нехай она бачить, як я вже розумію ся на річи. Я почав перед нею говорити про винахід і поступ акумулятора, порушив єго будучність, вичислив єго хиби і їх причини, згадав, що імовірно Америка принесе ідеальні батериї для електричного току, хвалив користи, які мала би фірма, коли би лише сама мала такі батериї і закінчив тим, що не вадило би звернути увагу на Гавкінса, винахідника нової батериї.

Она не перебивала моєї бесіди, але в єї великих, темних очах появляв ся від часу до часу огонь і коли я скінчив, она сказала:

— Ах, Біллї, з вас другий Едізон.

Кождий називає мене скорше чи пізнійше „Біллї“, хоч я уважав таку назву для хлопчиска 6 стіп високого неумістною. Але з єї уст она звучала солодко. Она трохи почервонїла і перейшла скоро до діла. Гавкінса не взивано склепу, лише она відвідала єго зі мною в єго готели, оглянула і спробовала єго винахід, відтак наймила склеп напротив і Гавкінс став там управителем складу батерий. Я перевів цїлу справу і став секретарем моєї молодої пані. Від тепер супроводив я в часї єї поїздок, заключував контракти, подавав льондоньскій поліциї мою адресу, платив кари за швидку їзду і ощаджував їй богато труду і часу. Очивидно що мою платню без мого жаданя она кілька разів значно підвисшила; я вів як найкрасше житє, але нагле на моїм овиді зібрали ся тяжкі хмари.

Сонце сїло за гори, тїнь побільшала ся, цьвіти розносили пахощі; ми їхали незвичайно поволи з Ґольдстон, коли нараз відозвала ся панна Брікд:

— Біллї, тепер ви головний дорадник фірми: менї предложено два контракти а я не знаю, котрий маю приймити.

— Очивидно оба, коли ціни відповідають — відповів я.

— То не легка річ, бо тут розходить ся о подруже.

Моє лице насупило ся. Я був молодий хлопець, живий і холод, з яким она о тім говорила, дїймив мене.

— Одно предложенє — говорила дальше — зробив менї Екворд, що був ще у мого вітця і знає мене від дитини.

— Екворд дурак — сказав я скоро.

— А друге Гавкінс.

ру. Відтак виперли Росиян з місцевости Енмусїнцу дальше на північ на дорозї ведучій до Кирина. Обі сторони потерпіли в тих борбах лише малі страти. — Ґенерал Линевич, як подають льондоньскі часописи, покидає з великим поспіхом всї наперед висунені становища. Напади хунгузів починають часто повтаряти ся, що — як учить дотеперішний досьвід — віщує звичайно велику борбу. — З Токіо доносять до Daily Telegraph-у, що Росияни укріпили дуже сильно Харбин. Має там бути залога зложена з 54.000 людий з 300 арматами. Після гадки анґлїйских часописий мав би бути Харбин послїдною точкою опору.

Новинки.

Львів, дня 23 червня 1905.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** затвердила вибір о. Ів. Фітера на заступника предсїдателя окр. ради шк. в Снятинї; визначила Конст. Белтовского, управителя 6-кл. жін. школи в Городку, на II. представителя учительства до окр. ради шк. в Городку; — іменувала в народних школах: Іду Стоклясівну і Ядв. Обідняківну учит. 5-кл. жін. школи в Косові, Юл. Круницкого управителем і Павлину Лукасевичівну учит. 4-кл. шк. в Козовій, Аделю Розенштоk учит. 4-кл. шк. в Будзанові; управителями 2-кл. шкіл: Людв. Гавита в Шульганівцї, Ів. Ціпановского в Шівску, Каз. Новотарского в Ляшках; учителями 2-кл. шкіл: Альб. Луцева в Попелях, Мик. Гладуна в Бзовици, Стеф. Бозокого в Молодичу; — перенесла Йос. Собольского управ. 2-кл. шк. в Підгайчиках до Великополя; — перенесла в стан супочинку Ґриг. Подлевского управителя 2-кл. шк. в Скородницях; — перемінила 1-кл. школу на 2-клясову в Мислові, калуского округа.

— **Стан засївів** після справозданя мінїстерства рільництва представляє ся в другій половинї місяця червня переважно користно. В Галичинї упали дощі в некоче відповідній порі і не досить обильні, що вплинє некористно на урожаї. В озиминї потерпіли шкоду всхідна і північно-всхідна часть Чехії, кілька повітів на Моравї і в Галичинї. Конюшина поправила ся трохи в Галичинї, однако на кождий случай треба числити на менший збір, як спершу надїяно ся. Бараболї взагалї добрі.

— **Обмежене еміґрациї до Америки.** Правительство Сполучених Держав намірило предложити конґресови проект о обмеженю еміґрациї. Перше обмежене буде містити ся в тім, що від кождого еміґранта буде стягати ся поголовну таксу по 25 долярів при висїданю на берег в Новім Йорцї. Відтак хоче правительство означити число еміґрантів, які можуть в однім роцї прибути до Сполучених Держав. Ті обмежения викликані великим напливом шкідних для держави переселенців. Після урядових справоздань еміґрация з Німеччини, Анґлії і Скандинавії значно зменшила ся, але за те число еміґрантів з Італії, Австро-Угорщини і Росиї доходить до величезних розмірів, при чім більшість еміґрантів буквально залива Новий Йорк.

— **Вистава дробу, кріликів і голубів** відбуде ся в днях 15 і 16 липня 1905 в Старім-Самборі. Расовий дріб, крілики і голуби як також ріжні знаряди до їх годівлї потрібні, вироби з шкірки крілячої і мн. и. можна буде оглянути або купити на площи виставовій в огородї пана Станецкого. Просить ся проте з тої нагоди користати. Особливо міщани і селяни нехай прибувають і оглядають. Відчит про годівлю і орґанїзацию виголосить в обох днях пополудни делеґат краєвого товариства годівлї дробу зі Львова. — За комітет: *Антін Кукура*, член краєвого товариства годівлї дробу.

— **Зловлений злочинець.** Із Станиславова доносять: Михайло Остап, засуджений на шість лїт вязниці, що перед місяцем кинувши горіючу лямпу в дозорця, утїк із станиславівскої вязниці, дістав ся знов в руки жандармериї в околици Тернополя, де єго зловлено на доверщеню крадежи. Остапа відставлено назад до Станиславова.

— **Дефравдация.** В товаристві властителїв фякрів у Львові допустив ся дефравдациї Йосиф Сьвідерский, секретар товариства. Заряд товариства вже давнїйше знав про мальверзациї, але мовчав, бо Сьвідерский обовязав ся рахунки вирівнати. Однак коли то не наступило, заряд удав ся до властий. Здефравдована сума виносить 400 корон.

— **Папір з листя і бадиля бараболї** вироблюють голяндскі промисловцї в фабрицї в Ґронїнґен. Той материял на виріб паперу очевидно дуже дешевий, а оплатний ще й тому, що папір з него добрий і тревалий.

— **Викрите крадежи.** З Кракова доносять: Оногди викрито значну крадїж в монастири оо. Змартвихвстанців на суму 1600 корон і 200 рублїв. Полїция вислїдила виновника. Єсть ним Йосиф Ковальче, 23-лїтний, бувший ученик ґімназиї. Ковальче виробив був собі славу силача-ґімнастика і брав участь з поводженем в атлетичних борбах. Слїдство викрило, що в лютім с. р. допустив ся він крадежи в монастири оо. Францисканів в Кракові, за котру 3-місячну кару вязницї відсидїв хтось иньший. В маю с. р. пробовав Ковальче допустити ся крадежи в монастири оо. Кармелитів.

— **Самоубийство.** Під колесами тягарового поїзду, що ішов до Кракова, погиб дня 18 с. м. на стациї Ярослав вояк 89 полку піхоти Стефан Лаврук, що в самоубийчім намірі положив ся на шини. Машинїст, замітивши єго, пробовав задержати поїзд, але заки єму то удало ся, колеса льокомотиви і перших вісьмох возів перейшли через голову нещасного, перерізуючи єї мов ножем нижше уха півперек. Причиною самоубийства мало бути відкинене реклямациї і покликане Лаврука до войскової служби, а також вість, що єго суджена віддала ся. Лаврук походив з Завидович коло Городка.

— **Книжки на нагороди для шкільної молодежи.** Ц. к. краєва рада шкільна порішила поручити отсї видавництва руского Товариства педаґоґічного у Львові на нагороди пильности і до шкільних біблїотек для молодїжи народних і видїлових шкіл: 1. „Анґлїйскі казки“, з росийскої мови перевів Любомир Селяньский. Львів 1902. Цїна 24 с. 2. Е. Ярошиньска: „Повістки для мо-

---

Я усьміхнув ся.

— Чого сьмієте ся? — спитала обиджена. — Я говорю цїлком поважно.

— Я гадав лиш о тім, чи подобалось би вам називати ся панию Гавкінс; впрочім Гавкінс честний і розумний чоловік.

— Дякую. Вийду за Гавкінса — відповіла і пустила самоїзд так скоро, що ми летїли як стріла.

* *

Мій отець якось все займав ся живо панною Брідж і нинї спитав мене, як їй веде ся. Я сказав єму, що молода дївчина виходить замуж за одного американьского інжинїра. Спершу поглянув він на мене своїми мутними від пияньства очима, немов би мене не розумів, відтак на моє велике здивоване ударив сильно кулаком в стіл і крикнув:

— То неправда, тебе хтось обдурив.

— Алеж, тату, она сама сказала менї о тім; а впрочім що значить ваш гнїв?

— Що значить? Значить, що мій син бовван і недотепний дурак? Чи ти не знаєш, що та женщина страшенно богата?

— Очивидно що знаю, але що менї до єї богатства?

— Алеж она шалено влюблена в тебе, а ти даєш собі з перед носа забрати маєток. Очивидно ти не думаєш о своїм біднім старім вітци, доки сам маєш досить гроший.

— Я все з вами дїлив ся моєю платнею, аж до часу коли ви виграли на перегонах.

— На перегонах? Нї, я нїколи нїчого не виграв?

І він оповів менї тепер (я встидаю ся признати, але не можу заперечити правдї, а з него говорив алькоголь), що панна Брідж була у него і дала єму 500 фунтів і обіцяла дати ще двайцять раз більше, коли мене наклонить, аби я з нею оженив ся.

Скривдив би мене кождий, хто гадав би, що я повірив єго словам. Але гроші були і я на дармо ломив собі голову над тим, під якими услівями отець позичив їх від неї. Я мав вже охоту не вернути нїколи більше на улицю Вікторії, я встидав ся, але в такім случаю які мав би я вигляди, що сплачу довг мого вітця?

Коли в слїдуючу суботу хотів касиер виплатити менї мою платню, попросив я єго, аби гроші записав на моє конто. На другий день мав я панну Брідж супроводити до Річмонду. По дорозї мусїли ми переїздити через Серре, місцевість, де панна Брідж була улюбленою у тамошної полїциї. Та полїция так вже привикла єї задержувати, що була би єї задержала, коли-б она була ішла пішки до церкви. Она любила полїцию в Серре дратувати і нїколи не блищали єї очи красше, як тодї, коли она звернула свій самоїзд в сторону тої місцевости. Але сим разом їхали ми з приписаною законом скоростию.

— Пане Ботфільд — спитала она — чому ви не взяли вашої платнї?

— Хочу складати — попробовав я жартувати, але она не згодила ся на то

— Скажіть менї отверто і честно, чому?

— Хочу сплатити довг вітця.

— Хто вам казав о тім довзї?

— Отець.

— Що казав?

— Прошу вас, панї, не питайте мене о подробиці.

— Я в нїякий спосіб не можу на то пристати, бо инакше мусїла би я погадати, що ті подробиці для мене обиджуючі. А коли би так було, то ви своїм мовчанєм відобрали би менї можність боронити ся або справу пояснити. Отже говоріть, як то було?

— Алеж панно Брідж, то дїйстно тяжко. З одної сторони мій отець, котрому я вправдї не вірю на єго слова, але котрого все таки люблю, він же мій отець, а з другої сторони ви, котру я високо поважаю. Коли ви жадаєте, мушу говорити: отже він каже, що дістав гроші, аби — я кажу, що не вірю тому — аби....

— Аби ви зі мною оженили ся — помогла она.

— Так, але я єму не вірю.

— То правда, пане Ботфільд, сеж чиста річ інтересу. Я знаю, що Ботфільди все лиш з грішми женили ся. Ваш стрий, льорд Ботфільд полишив ся нежонатий, бо не міг найти панни з відповідним віном: він старий і слабовитий, по нїм унаслїдить ваш отець, а відтак ви титул, а то була би для мене велика реклямa: Леді Ботфільд, електротехнїчка. О тім я й гадала, не причуваючи, що ваші погляди на подруже ріжнять ся з поглядами ваших предків. Лиш одно ще хотїла би я додати. Чи ви гадаєте справдї, що я залюблена в вас?

— Я не такий дурак! — крикнув я обурений.

— То дуже добре; як бачите, всьо то було роблене лиш задля інтересу: ваш титул, мої гроші; одиноким чоловіком, якого я люблю, є Джеред Гавкінс.

— Так, то чомуж не віддасте ся за него — вибухнув я грубо, бо вічне вихвалюванє Гавкінса гнївало мене.

— Бо не подобає ся менї назвище „Гавкінс“. Як би він називав ся Ботфільд, то завтра був би моїм мужем.

Я чув, що був би Гавкінса задушив, але панна Брідж не журила ся моїми чувствами, она гнала своїм самоїздом так скоро, що аж менї в очах потемнїло. В Річмондї лишили ми автомобіль і вернули до Льондона зелїзницею. Коли ми були самі в ваґонї, панна Брідж простягнула нагле до мене руку.

— Біллї — сказала мягким голосом — Я не хотїла би, аби між нами було яке непорозуміне. Не гадайте зле о менї, що я так отверто з вами говорила. І прошу, не відкидайте своєї платнї; ви мусите у мене лишити ся; добре, Біллї, що лишить ся, як було?

Я взяв єї руку в праву долоню і прикрив єї лївою. Она трохи здрогнула, але не відтягала руки. Єї лиця трохи почервонїли, а очи сьвітили як дияманти. Я був би упав перед нею на колїна, але як дух станув перед

лодіжи", Львів 1902. Ціна 24 с. 3. „Збиточник Гумфрі", оповідане з англійского, Львів 1904. Ціна 70 с. 4. „Робінзон Крузо", на основі оригіналу і переводів зладила К. М. Львів 1903. Ціна 1 К 50 с. 5. „Істория куска хліба", перерібка з француского, листи до молодої дівчини. Львів 1903. Ціна 50 с.

Телеґрами.

Відень 23 червня. Вчера перед полуднем відбула ся торжественна процесия Божого Тіла, в котрій взяв участь Цісар, перебуваючі у Відни архикнязі і двірскі та державні урядники.

Брук 23 червня. Цісар прибув нині рано на інспекцию войск до Брук. О годині 10-ій прибув також угорский президент міністрів бар. Феєрварі і аув у Цісаря на авдиєнциї, котра тревала годину.

Відень 23 червня. Румуньска пара королівска від'їхала до Букарешту.

Льондон 23 червня. З Токіо доносять, що деякі відділи з дивизиї Мищенка заскочені нагле Японцями вспіли передерти ся через Монґолію до головної российскої армії.

Петербург 23 червня. Намістник Далекого Всходу зістав увільнений з того становища. Задержав лише становище ґенерального ад'ютанта. — Намістник Кавказу заперечує правдивість приватних телеґрам о розрухах в Еривані. Панує там спокій, лише по селах лучають ся ще розрухи.

Петербург 23 червня. Комендант Порт Артура ґен. Смирнов, увільнений на свою просьбу з японьскої неволі, єсть в дорозі до Росиї.

Москва 23 червня. Начальник міста подає до відомости, що мобілізация московского округа военного розпічне ся нині 23 с. м. і взиває населенє, аби поводило ся супокійно.

Штокгольм 23 червня. Гадають, що кабінет подасть ся до димісиї і буде покликане нове міністерство коаліцийне. Часописи доносять, що більшість палати не хоче дати теперішному правительству повновласти до переговорів з Норвеґією.

Маґдебург 23 червня. „Magdeb. Zeitung" доносить з Петербурга: Потверджує ся вість о уступленю всіх міністрів противних конституциї. Димісию одержить також ґен. Трепов. Натомість Вітте, кн. Святополк-Мирский і бувший міністер рільництва Єрмолов одержать визначні становища.

Петербург, 23 червня. Правительство японьске і российске згодили ся розпочати з днем 1 серпня мирові переговори. Наради представителів обох воюючих держав будуть вести ся не в Вашинґтоні, але в віллі президента Рузвельта в купелевій місцевости Нюйорк. Як показує ся, заходи президента Рузвельта, аби заключено перемирє, не удали ся. Майже певна річ, що перед розпочатєм переговорів буде в Манджуриї зведена велика борба.

НАДІСЛАНЕ.

моїми очима образ високого і сухого Гавкінса.

— Всьо лишить ся, як було — повторив я задумчиво.

І всьо так лишило ся, бодай в інтересі. Дома мій отець з кождим днем ставав чим раз більше нервовий. Він не пив вже, але був заєдно неспокійний. Вкінци не видержав.

— Біллі — сказав одного дня — колиж віддає ся панна Брідж?

— Не знаю — відворкнув я — она вже передомною не звірює ся.

— Біллі, ти о много лїпший, як твій отець, ти не сказав би неправди, хоч би розходило ся о маєток. Я зробив панні Брідж велику кривду, але тому винно було прокляте пияньство. Я гадав, що в той спосіб щось зроблю і довів до противного, добре мені так. Кажуть in vino veritas [1]), всьо то, що я тобі сказав, була брехня. Я написав до неї, що хотів би з нею порадити ся що-до будучности мого сина і запросив єї до себе до Кенсінґтон. З єї очий, заціkавленя, живости, коли я о тобі говорив, пізнав я, що ти для неї не рівнодушний, що она тебе любить; може я й попсував всьо, я просив єї, аби мені позичила 200 фунтів, она дала 500.

Я зірвав ся з крісла і мій вигляд мусів бути страшний, бо він почав плакати.

— Я бачив, що ти мені не віриш, тому гадав, що на тім нічого не зависить і сказав тепер правду. Біллі, не будь немилосердний, я старий чоловік.

— Алеж тату, она сказала, що то правда — відповів я.

— Боже! Біллі, ти сказав їй то?

— Я мусів, она чогось догадувала ся і приневолила мене говорити, відтак сказала, що то правда.

Він зложив руки.

— Чудесна женщина! Солодка, люба дівчина! Она не хотіла понижувати вітця в твоїх очах. Біллі, она була би добра для нашої родини.

На другий день попросив я панну Брідж, аби по урядових годинах лишила ся ще в склепі.

— Ви чей не хочете виповідати місце? — спитала налякана.

— Ні, хиба мене самі віддалите.

— Я лишу ся.

Вказівка на годиннику так поволи нині посувала ся; я безрадно глядів заєдно на годинник. Вкінци всі вийшли. Еквард довго нипав чогось по склепі, хоч звичайно ішов перший до дому.

Она сиділа на своїм місци і щось писала оловцем.

— Етелько! — відозвав ся я до неї і она зірвала ся; до тепер називав я єї все „панно Брідж".

— Етелько, історія о Ботфільдах і моїм будучім титулі була неправдива. Кожда неправда мстить ся сама на собі. За кару віддаш ся тепер за чоловіка, котрого ти так обдурила.

— Біллі — в єї голосі чути було великий біль. — Біллі, хто то сказав?

— Отець, що хотів би тебе за заподіяну кривду перепросити на вколїшках.

Єї хороші очи наповнили ся сльозами.

— Біллі, мене боліло, що ти в то вірив. Ти добрий хлопець і хочеш то направити, а то ще більше мене болить як тамто. Я не віддам ся нїколи, нїколи!

Я підніс єї з землї як перо.

— Біллі — боронила ся — коли-б нас хто побачив.

— Не бійте ся, леді Ботфільд. До чорта з моїм титулом і твоїми грішми. Тебе солодка, люба дівчино, тебе хочу, не аби винагороджувати кривду, лише що тебе люблю і без тебе не можу жити!

Я обійняв єї і наші уста злучили ся в пристрастнім поцілую.

[1]) У винї правда.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2 15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10 20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева. Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4 10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12 45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2 50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР"

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти".

приймає **ВКЛАДКИ** до опроцентованя на 4% і оплачує за вкладчиків податок рентовий від процентів; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадниці почтової;

вкладати може кождий, навіть і не члени; на жаданє **звертає ся вкладку кождого часу** навіть без виповідженя (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Днїстер" своїм членам на 6%; сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся **першої гіпотеки** або **доброї поруки.**

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до **„Днїстра".**

ЧЛЕНАМИ можуть бути тілько **члени обезпечені в „Днїстрі".**

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє межи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні ціли. — Дотепер уділив „Днїстер" на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер" з днем 31-го грудня 1904:

Вкладки	**1,783.673 К**	**Позички уділені .**	**1,616.402 К**
Уділи членьскі . .	**139.117 К**	**Цінні папери . .**	**123.627 К**
Фонди резервові .	**26.576 К**	**Льокациї . . .**	**169.456 К**
		На рахунку біж. .	**81.968 К**

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижднєвника ілюстрованого". — До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Інсерати

(оповіщеня приватні)

до всїх дневників краєвих і заграничних принимає виключно Головна Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недоиада. (Телефона ч. 527).